

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Ignasi Aballí. Veure visions

Inauguració: Dissabte, 10 de maig de 2014, 12.00 h.

Exposició: 10.05.2014 – 11.07.2014. Dimarts a divendres de 10.30 a 19.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.30 h.

La Galeria Estrany-de la Mota te el plaer de presentar *Veure visions*, el nou projecte d'Ignasi Aballí.

Veure visions ens convida a una mirada reflexiva on petites epifanies del quotidià presenten l'acte de mirar doblegat sobre si mateix. Reflexionar ve del llatí "tornar a flectar", o "tornar a doblegar", buscant noves perspectives de l'objecte de la nostra mirada. La mirada s'insereix en una estructura en què cap de les parts ocupa un lloc passiu, de tal manera que el conjunt de les peces forma un lloc on la visió s'inquieta. La inspecció recíproca s'activa en cada peça a partir de l'estranyament, la distància i la suspensió. Davant la fantasia d'anar més enllà de les evidències en el que veiem, Ignasi Aballí ens proposa quedar-nos el més a prop possible no ja del que veiem, sinó d'allò que impassiblement ens mira en el que veiem.

A la sala principal de la galeria podem veure diverses projeccions. En *Temps com a inactivitat*, un rellotge de sorra marca el pas dels minuts que dura el vídeo, gra a gra, al llarg d'una hora. El transcurs del temps cobra materialitat i s'emmotlla al con invertit del recipient de cristall que conté els grans de sorra. En la teoria clàssica de la percepció, el con visual és el conjunt de rajos de llum que, reflectits pels objectes, arriben als nostres ulls en cadascuna de les nostres mirades. A *Veure visions* el con visual es troba materialitzat en els núvols de pols que travessen la llum dels projectors, apuntant als ulls. A la sala adjacent, en *Latència permanent* dues campanes de cristall buides de formes arrodonides, deixen d'apuntar, resistint el pas dels segles en la seva fragilitat com dues còrnies, a través de les quals mirem però no podem veure. La major part de les peces que trobem en l'exposició habiliten els límits del camp visual i ens proposen passejar en els marges. Això succeeix explícitament en *Imatge incompleta* i en *Imatge oberta* i implícitament en els dos vídeos on apareixen personatges mantenint una conversa amb ells mateixos.

L'aspecte liminal apareix de nou en els díptics, una sèrie de collages on el centre d'atenció queda desplaçat a l'interstici, a l'entre-dos que constitueix la distància mínima absolutament determinant entre un collage i un altre. Entre *Alguna cosa i res* està la paret, l'espai en blanc del que neix la diferència on s'activa el potencial narratiu de cada peça. La paret és un motiu que es repeteix al llarg de l'exposició. A *Paret il·luminada*, la fotografia d'una paret il·luminada penja com la pell d'un esdeveniment absent al bany d'una segona llum. Un altre díptic mostra dues parets, una fotografia de la paret de l'estudi i una fotografia de la paret de la galeria, els títols de la qual *Imatge situada exactament sobre el que representa* i *Imatge no situada sobre el que representa* muden el significat en funció del lloc d'exposició, alternant veritat i mentida, realitat i ficció.

Possiblement, el que millor resumeix l'aspecte reflexiu d'aquesta exposició és una fotografia d'un cartell en el qual podem llegir "We will be observing the 2 minutes silence at 11 am". Un cartell en una paret blanca pertany al domini del soroll, no obstant això el soroll en aquest cas convida a detenir-nos davant un silenci que, desplaçat del seu lloc d'origen, pertany completament a l'escriptura. Al seu torn, aquesta poètica dels marges, els contorns, i les arestes de l'espai, allò que

es percep tan sols de reüll, no deixa d'estar proveïda d'ironia tenint en compte que, totes i cadascuna de les peces requereixen el focus de la nostra atenció, ocupen el centre de les nostres mirades.

Amb la col·laboració de:

*Per a més informació i/o imatges contactar amb Víctor Pérez (victor@estranydelamota.com).